

ประกาศกระทรวงคมนาคม
เรื่อง หลักเกณฑ์สำหรับการให้บริการเส้นทางบินภายในประเทศ

เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนากิจการด้านการบินพลเรือนของประเทศให้ครอบคลุมทุกท่าอากาศยาน และสนองตอบความต้องการของผู้ใช้บริการขนส่งทางอากาศภายในประเทศ อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๔. ข้อ ๗. และ ข้อ ๘. แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจึงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการให้บริการเส้นทางบินภายในประเทศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง นโยบายการบินสำหรับสายการบินภายในประเทศ ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๗

๒. กำหนดเส้นทางบินภายในประเทศเป็นสามประเภท ดังนี้

๒.๑ เส้นทางสายหลัก ได้แก่ เส้นทางบินที่มีผู้โดยสารใช้บริการตั้งแต่สามแสนคนต่อปี

๒.๒ เส้นทางสายรอง ได้แก่ เส้นทางบินที่มีผู้โดยสารใช้บริการตั้งแต่ห้าหมื่นคน แต่ไม่ถึงสามแสนคนต่อปี

๒.๓ เส้นทางสายย่อย ได้แก่ เส้นทางบินที่มีผู้โดยสารใช้บริการไม่ถึงห้าหมื่นคนต่อปี

ในกรณีที่เส้นทางบินใหม่ที่ไม่เคยมีสายการบินใดให้บริการมาก่อนหรือเคยมีสายการบินให้บริการมาแล้ว แต่สายการบินทั้งหมดหยุดให้บริการไปเกินกว่าหนึ่งปีนับถึงวันประกาศจะถือเป็นเส้นทางสายย่อย และเส้นทางบินไปยังหรือออกจากสนามบินสุวรรณภูมิให้ถือเป็นเส้นทางบินไปยังหรือออกจากสนามบินดอนเมืองและกลับ

การกำหนดประเภทของเส้นทางบินภายในประเทศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามบัญชีท้ายประกาศนี้

๓. กระทรวงคมนาคมจะประกาศกำหนดเส้นทางบินภายในประเทศทุกสามปี โดยใช้จำนวนผู้โดยสารที่ให้บริการในเส้นทางบินในรอบปีปฏิทินก่อนปีที่ประกาศเป็นเกณฑ์การคำนวณ เว้นแต่เส้นทางบินใดมีจำนวนผู้โดยสารเปลี่ยนแปลงไปจนถึงขนาดเข้าเกณฑ์เป็นเส้นทางบินประเภทอื่นตาม ๒. กระทรวงคมนาคมอาจพิจารณาปรับปรุงบัญชีท้ายประกาศก่อนครบกำหนดสามปี เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้ใช้บริการขนส่งทางอากาศได้

๔. กระทรวงคมนาคมจะให้ความคุ้มครองผู้ประกอบการค้าขายในการเดินอากาศในเส้นทางสายรองและสายย่อย โดยจะอนุญาตให้มีผู้ประกอบการค้าขายในการเดินอากาศในเส้นทางบินสายรองในแต่ละเส้นทางไม่เกินสามราย และในเส้นทางบินสายย่อยในแต่ละเส้นทางไม่เกินสองราย

๕. ผู้ที่ประสงค์จะขออนุญาตประกอบการค้าขายในการเดินอากาศในเส้นทางบินที่ไม่ใช่เส้นทางสายย่อยจะต้องเสนอขอให้บริการในเส้นทางบินสายย่อยอย่างน้อยหนึ่งเส้นทาง

ด้วยความถี่ไม่น้อยกว่าสามเที่ยวต่อสัปดาห์ ทั้งนี้ การให้บริการดังกล่าวอาจเป็นการให้บริการด้วยตนเองหรือโดยการใช้เที่ยวบินร่วม (CODE SHARE) กับสายการบินอื่นภายใต้ความร่วมมือประเภทการประกันที่นั่งชั้นต่ำ (BLOCK SEAT) ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของจำนวนที่นั่งต่อเที่ยวบินก็ได้

กรณีมีเหตุผลความจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ กระทรวงคมนาคมอาจพิจารณากำหนดความถี่ในการบินตามวรรคหนึ่งได้ตามความเหมาะสม

๖. ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าขายในการเดินอากาศซึ่งให้บริการในเส้นทางบินสายย่อยที่ได้รับอนุญาตแล้วอย่างต่อเนื่อง โดยในทุกช่วงระยะเวลาหกเดือนมีการยกเลิกเที่ยวบินไม่เกินร้อยละสามสิบ มีสิทธิขออนุญาตประกอบกิจการในเส้นทางสายหลักและสายรองเพิ่มเติมได้โดยไม่ต้องเสนอขอให้บริการในเส้นทางสายย่อยเพิ่มเติม

๗. ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าขายในการเดินอากาศไม่ประกอบบริการให้บริการในเส้นทางสายย่อยหรือหยุดให้บริการในเส้นทางสายย่อยติดต่อกันเกินหกเดือน อาจถูกเพิกถอนสิทธิในการให้บริการในเส้นทางบินสายหลัก หรือสายรอง หรือทั้งสายหลักและสายรองที่ได้รับอนุญาตทั้งหมดหรือบางส่วนได้

๘. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะยกเว้นค่าธรรมเนียมในการขึ้นลงของอากาศยานและค่าธรรมเนียมที่เก็บอากาศยานให้แก่อากาศยานที่ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าขายในการเดินอากาศใช้ในการบริการในลักษณะประจำที่ได้รับอนุญาตตามประกาศนี้ ณ ท่าอากาศยานชุมพร ท่าอากาศยานตาก ท่าอากาศยานนครราชสีมา ท่าอากาศยานเพชรบูรณ์ ท่าอากาศยานแพร่ ท่าอากาศยานปาย ท่าอากาศยานปัตตานี ท่าอากาศยานแม่สะเรียง และท่าอากาศยานหัวหินเป็นเวลาสามปี นับแต่วันที่ประกาศฉบับนี้มีผลบังคับ

๙. บรรดาผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าขายในการเดินอากาศซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำการบินตามประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง นโยบายการบินสำหรับสายการบินภายในประเทศ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๗ หรือได้รับอนุญาตให้ทำการบินอยู่ก่อนวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๗ ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้บินในเส้นทางบินตามที่กำหนดตามประกาศฉบับนี้ และให้คงได้รับความคุ้มครองไม่ต่ำกว่าประกาศฉบับเดิม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙

(นายวันชัย ศารทูลทัต)

ปลัดกระทรวงคมนาคม

ผู้ใช้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง หลักเกณฑ์สำหรับการให้บริการเส้นทางบินภายในประเทศ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙

เส้นทางบินแบบประจำภายในประเทศที่กำหนดตามหลักเกณฑ์ใหม่

โดยใช้ฐานข้อมูลปี ๒๕๔๘

ประเภทของเส้นทางบิน	เส้นทางบิน	จำนวนผู้โดยสารรวม (คน)
สายหลัก	๑. กรุงเทพฯ-ภูเก็ต	๒,๐๒๘,๕๔๗
	๒. กรุงเทพฯ-เชียงใหม่	๒,๔๑๗,๕๗๙
	๓. กรุงเทพฯ-หาดใหญ่	๑,๐๗๙,๓๗๘
	๔. กรุงเทพฯ-สมุย	๑,๐๙๘,๘๗๓
	๕. กรุงเทพฯ-อุดรธานี	๖๖๒,๒๑๓
	๖. กรุงเทพฯ-เชียงราย	๖๘๑,๗๔๘
	๗. กรุงเทพฯ-ขอนแก่น	๔๕๘,๗๐๙
	๘. กรุงเทพฯ-กระบี่	๔๓๗,๑๕๗
	๙. กรุงเทพฯ-อุบลราชธานี	๓๘๔,๑๓๖
สายรอง	๑. กรุงเทพฯ-สุราษฎร์ธานี	๒๐๔,๑๘๐
	๒. กรุงเทพฯ-พิษณุโลก	๑๙๘,๐๓๐
	๓. กรุงเทพฯ-นครศรีธรรมราช	๑๔๕,๖๗๗
	๔. เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน	๑๑๗,๗๐๔
	๕. กรุงเทพฯ-ตรัง	๘๐,๐๖๐
	๖. กรุงเทพฯ-ตราด	๗๐,๗๐๗
	๗. สมุย-ภูเก็ต	๖๐,๖๓๑
	๘. กรุงเทพฯ-ลำปาง	๕๕,๕๖๐
สายย่อย	๑. กรุงเทพฯ-สกลนคร	๓๘,๓๘๔
	๒. เชียงใหม่-ภูเก็ต	๓๘,๑๖๒
	๓. กรุงเทพฯ-ระนอง	๓๑,๗๙๑
	๔. กรุงเทพฯ-นครพนม	๓๕,๒๐๐
	๕. กรุงเทพฯ-นราธิวาส	๓๐,๗๑๔
	๖. กรุงเทพฯ-สุโขทัย	๒๖,๒๖๙
	๗. กรุงเทพฯ-บุรีรัมย์	๒๒,๕๗๑
	๘. กรุงเทพฯ-ร้อยเอ็ด	๑๙,๙๙๘
	๙. ภูเก็ต-หาดใหญ่	๑๙,๒๗๗
	๑๐. อุตะเภ-สมุย	๑๙,๑๒๕
	๑๑. เชียงใหม่-เชียงราย	๑๔,๘๕๘
	๑๒. กรุงเทพฯ-น่าน	๑๔,๒๘๒

ประเภทของเส้นทางบิน	เส้นทางบิน	จำนวนผู้โดยสารรวม (คน)
สายย่อย (ต่อ)	๑๓. กรุงเทพฯ-แม่สอด	๑๓,๗๖๑
	๑๔. กรุงเทพฯ-นครราชสีมา	๑๑,๘๓๒
	๑๕. เชียงใหม่-อุดรธานี	๙,๙๔๒
	๑๖. เชียงใหม่-สุโขทัย	๘,๘๖๒
	๑๗. เชียงใหม่-สมุย	๗,๙๙๐
	๑๘. อุตะเภ-ภูเก็ต	๗,๐๔๗
	๑๙. สมุย-กระบี่	๒,๖๓๒
	๒๐. เชียงใหม่-แม่สอด	๒,๒๖๘
	๒๑. กรุงเทพฯ-เพชรบูรณ์	๑,๐๖๒
	๒๒. ภูเก็ต-ระนอง	๗๗๒
	๒๓. กรุงเทพฯ-แม่ฮ่องสอน	๗๓๐
	๒๔. ระนอง-หาดใหญ่	๑๓๒

หมายเหตุ

๑. เส้นทาง กรุงเทพฯ-กระบี่ ใช้ฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ เนื่องจากในปี ๒๕๔๘ จำนวนผู้โดยสารลดลงมาจากผลกระทบสึนามิ จึงยังไม่ใช่ข้อมูลตามข้อเท็จจริง
๒. การแบ่งกลุ่มเส้นทางบิน จำแนกตามจำนวนผู้โดยสารดังนี้
 - เส้นทางบินสายหลักจำนวนผู้โดยสารตามเส้นทางบินไป/กลับ เกินกว่า ๓๐๐,๐๐๐ คน/ปี
 - เส้นทางบินสายรองจำนวนผู้โดยสารตามเส้นทางบินไป/กลับ ๕๐,๐๐๐-๓๐๐,๐๐๐ คน/ปี
 - เส้นทางบินสายย่อยจำนวนผู้โดยสารตามเส้นทางบินไป/กลับ ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ คน/ปี